Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 9 juni 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Undernummer 6211 3310 00 0 — Förkläden — Strålskyddsförkläde”

I mål C-288/15,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Finanzgericht München (Skattedomstolen i München, Tyskland) genom beslut av den 16 april 2015, som inkom till domstolen den 15 juni 2015, i målet,

Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

mot

Hauptzollamt München

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden D. Šváby samt domarna M. Safjan och M. Vilaras (referent),

generaladvokat: N. Wahl,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Medical Imaging Systems GmbH (MIS), genom G. Eder, Rechtsanwalt,

— Hauptzollamt München, genom C. Erhart-Parzefall,

— Europeiska kommissionen, genom M. Wasmeier och A. Caeiros, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: tyska.

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av undernummer 6211 3310 00 0 i Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 19, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012 (EUT L 304, 2012, s. 1) (nedan kallad KN).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Medical Imaging Systems GmbH (MIS) (nedan kallat MIS) och Hauptzollamt München (Tullmyndigheten i München, Tyskland), angående tullklassificeringen av strålskyddsförkläden i KN.

Tillämpliga bestämmelser

3 Tullklassificeringen av varor som importeras till Europeiska unionen regleras i Kombinerade nomenklaturen (KN). KN bygger på systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat HS) som utarbetades av Tullsamarbetsrådet, sedermera Världstullorganisationen, vilket inrättades genom en konvention undertecknad i Bryssel den 15 december 1950. HS inrättades genom den internationella konventionen om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallad HS-konventionen) som ingicks i Bryssel den 14 juni 1983 och godkändes, tillsammans med sitt ändringsprotokoll av den 24 juni 1986, på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 (EGT L 198, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 12, s. 3). I KN återges numren och undernumren i HS med sex siffror, medan det genom den sjunde och åttonde siffran skapas ytterligare undernummer som är specifika för systemet.

4 Enligt artikel 12 i förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 254/2000 av den 31 januari 2000 (EGT L 28, 2000, s. 16) (nedan kallad förordning nr 2658/87), ska Europeiska kommissionen varje år genom en förordning anta en fullständig version av KN, tillsammans med motsvarande autonoma och konventionella tullsatser i Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse efter de åtgärder som har vidtagits av Europeiska unionens råd eller kommissionen. Denna förordning ska senast den 31 oktober offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och ska tillämpas från och med den 1 januari påföljande år.

5 Av handlingarna i målet framgår att det är 2013 års version av KN som är tillämplig i det nationella målet, i dess lydelse enligt genomförandeförordning nr 927/2012.

6 Del 1 i KN innehåller ett antal inledande bestämmelser. Avsnitt 1 i den delen rör allmänna bestämmelser. I avsnitt 1 A, som har rubriken ”Allmänna bestämmelser för tolkning av [KN]” föreskrivs följande:

”Vid klassificering av varor enligt [KN] skall följande gälla:

1. Benämningarna på avdelningar, kapitel och underavdelningar av kapitel är endast vägledande. Klassificeringen ska bestämmas med ledning av lydelsen av HS-numren (med fyrställig sifferkod), av anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen och, om inte annat föreskrivs i HS-numren eller i anmärkningarna, med ledning av följande bestämmelser.

2. ...
   b) Anges ett visst material eller ämne i ett HS-nummer ska materialet eller ämnet klassificeras enligt detta HS-nummer även i blandning eller förening med andra material eller ämnen. Anges varor av ett visst material eller ämne i ett HS-nummer ska varor som helt eller delvis består av detta material eller ämne klassificeras enligt detta HS-nummer. Klassificeringen av varor som består av mer än ett material eller ämne regleras närmare av regel 3.

3. När vid tillämpning av regel 2 b, eller i annat fall, två eller flera HS-nummer kan komma ifråga för en vara gäller följande:
   a) Det HS-nummer som har den mest specificerade varubeskrivningen ska tillämpas framför ett HS-nummer som har en mera allmän varubeskrivning. När det i var och en av två eller flera HS-nummer anges endast en del av de material eller ämnen som ingår i en blandning eller i en sammansatt vara eller endast en del av de artiklar som ingår i en sats för försäljning i detaljhandeln, ska dock dessa HS-nummer anses ha lika specificerad varubeskrivning, även om ett av HS-numren ger en fullständigare eller noggrannare beskrivning än något av de andra.
   b) Blandningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för försäljning i detaljhandeln vilka inte kan klassificeras med ledning av regel 3 a, ska såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär.
   c) När en vara inte kan klassificeras med ledning av 3 a eller 3 b, ska det HS-nummer tillämpas som står sist av de HS-nummer som skäligen kan komma ifråga.

...

6. Klassificeringen av varor enligt de olika undernumren till ett HS-nummer ska bestämmas med ledning av undernumrens lydelse, av anmärkningarna till dessa undernummer och av ovanstående regler i tillämpliga delar, varvid gäller att endast varubeskrivningar på samma siffernivå ska jämföras med varandra. Vid tillämpningen av denna regel ska anmärkningarna till den berörda avdelningen och det berörda kapitlet också beaktas, om inte omständigheterna kräver annat.”

7 Del 2 i KN, som består av tulltaxan, är uppdelad i avdelningar. I avdelning XI i denna del ingår kapitel 62, som har rubriken ”Kläder och tillbehör till kläder, av annan textilvara än trikå”.

8 Nr 6211 i KN, som ingår i kapitel 62, är uppbyggd på följande sätt:

”6211 Träningsoveraller, skiddräkter, baddräkter och badbyxor; andra kläder

...

6211 33 – – Av konstfibrer

6211 33 10 – – – Arbets- och skyddskläder

...”

9 Del 2 i KN innehåller även avdelning XV, som har rubriken ”Oädla metaller och varor av oädel metall”. Denna avdelning innehåller bland annat följande anmärkningar:

”3. Med ’oädel metall’ förstås i hela tulltaxan: ... antimon ...

7. Vid klassificering av sammansatta varor gäller följande bestämmelser:

Med de undantag som följer av lydelsen av HS-numren ska varor av oädel metall (inbegripet sådana varor av olika material som enligt de allmänna bestämmelserna ska klassificeras som varor av oädel metall) i vilka ingår två eller flera oädla metaller klassificeras som varor av den oädla metall som dominerar viktmässigt över var och en av de övriga metallerna.

Vid tillämpning av denna bestämmelse ska
   a) järn och stål samt olika slag av järn eller stål anses som en och samma metall,
   b) en legering anses helt bestå av den metall som enligt anmärkning 5 är bestämmande för klassificeringen,

...”

10 Kapitel 81, som har rubriken ”Andra oädla metaller; kermeter; varor av dessa material”, ingår i avdelning XV. Nr 8110 i detta kapitel är uppbyggd på följande sätt:

”8110 Antimon och varor av antimon, inbegripet avfall och skrot

8110 10 00 – Antimon i obearbetad form; pulver

8110 20 00 – Avfall och skrot

8110 90 00 – Andra slag.”

11 Enligt artikel 9.1 a andra strecksatsen i förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt förordning nr 254/2000, ska kommissionen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 10 i den förordningen, utarbeta förklarande anmärkningar till KN. De ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

12 I den förklarande anmärkningen till KN avseende kapitel 62, i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i det nationella målet (EUT C 137, 2011, s. 1), anges bland annat följande:

”Allmänna anmärkningar ...

4. I detta kapitel omfattar vissa undernummer arbets- och skyddskläder som på grund av deras allmänna utseende (enkelt eller speciellt snitt eller utformning beroende på plaggets funktion) och beskaffenheten hos vävnaden, som i allmänhet är slitstark och krympfri, visar att de är utformade till att bäras uteslutande eller huvudsakligen för att (fysiskt eller hygieniskt) skydda andra kläder och/eller personer vid industri- eller annat yrkesarbete eller vid hushållsarbete.

...

Bland arbets- och skyddskläder kan nämnas de kläder som används av mekaniker, fabriksarbetare, murare, jordbrukare, osv. och som i allmänhet består av två delar, overaller, snickarbyxor och byxor. För andra arbetsområden kan det vara förkläden, skyddsrockar, osv. (för läkare, sjuksköterskor, lokal- och hemvårdare, hårfrisörer, bagare, slaktare, osv).

...”

13 De förklarande anmärkningarna till HS har utarbetats inom Världstullorganisationen enligt bestämmelserna i Internationella konventionen rörande systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering och har offentliggjorts på denna organisations två officiella språk, det vill säga franska och engelska. I den förklarande anmärkningen till HS avseende nr 62.10 i HS (”Kläder av textilvaror enligt nr 56.02, 56.03, 59.03, 59.06 eller 59.07”), anges bland annat följande:

”Bland varorna i detta nummer ingår till exempel: Dräkter för skydd mot strålning, som inte är kombinerade med andningsutrustning.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

14 Den 19 mars 2013 ingav MIS en deklaration till tullmyndigheten i München för övergång till fri omsättning av strålskyddsprodukter av modellen ”Xenolite NL 8250” med ursprung i Förenta staterna (nedan kallade de berörda varorna). I deklarationen klassificerade MIS varorna enligt undernummer 6211 33 10 00 0 i KN. Deklarationen godkändes av myndigheten som, genom beslut samma dag, fastställde importtullen med tillämpning av en tullsats på 12 procent, vilken är tillämplig på nämnda undernummer i KN.

15 Efter det att MIS hade fått avslag på sin begäran om omprövning av detta tulltaxeringsbeslut överklagade bolaget beslutet till den hänskjutande domstolen. Till stöd för sitt överklagande gjorde MIS i huvudsak gällande att de berörda varorna borde ha klassificerats enligt undernummer 8110 90 00 i KN.

16 Den hänskjutande domstolen har uppgett att de berörda varorna utgjordes av strålskyddsförkläden vilka, invändigt och utvändigt, består av ett enfärgat tyg med en tjocklek på ungefär 0,2 millimeter vilket till 100 procent består av konstfibrer (polyester och polyamid). Vadderingen utgörs i huvudsak av antimon (ungefär 60 procent av vikten) och andra beståndsdelar. En polymer används som stödmaterial. Det ärmlösa plagget går ner över grenen och har en rund, snäv halsurringning utan krage samt insydda axelvaddar. Framdelarna överlappar varandra helt och den främre delen fästs med kardborrband på höger sida och mot axeln. På den främre delen har även en bröstficka av färgat tyg applicerats. Strålskyddsförklädet har dessutom försetts med en nyckelring av oädel metall som fästs i ett band, i form av en ögla, som är insytt i halsringningens kant. De aktuella skyddsförklädena ska skydda personer från röntgenstrålning vid yrkesutövning.

17 Den hänskjutande domstolen har uppgett att MIS vid nämnda domstol gjorde gällande att de berörda varorna bestod av olika beståndsdelar. Den dominerande beståndsdelen var antimon, vilken med beaktande av varornas avsedda användning och värdet av de olika beståndsdelarna, avgjorde varornas karaktär. Varorna skulle nämligen inte kunna fylla funktionen att skydda mot röntgenstrålar om beståndsdelen antimon saknades. Varornas yttre utseende saknar betydelse, eftersom de består av olika beståndsdelar. MIS ansåg därför att de berörda varorna skulle klassificeras enligt undernummer 8110 90 00 i KN.

18 Den hänskjutande domstolen har uppgett att utgången av det mål som anhängiggjorts vid den beror på frågan huruvida, vid klassificeringen av en vara enligt undernummer 6211 33 10 00 0 i KN, enbart den berörda varans yttre utseende och avsedda användning är av betydelse eller huruvida den beståndsdel som ger varan dess huvudsakliga karaktär ska beaktas.

19 Enligt den hänskjutande domstolen omfattas de berörda varorna av undernummer 6211 33 10 00 0 i KN med beaktande av deras objektiva egenskaper, deras yttre utseende och deras naturliga avsedda användning. Nämnda domstol anser dessutom att nr 6211 i KN är det nummer som har den mest specificerade varubeskrivningen, i den mening som avses i den allmänna tolkningsregeln 3 a i KN, och det ska därför tillämpas framför ett nummer med en mera allmän varubeskrivning. Nämnda domstol är emellertid osäker på om en klassificering enligt undernummer 6211 33 10 KN av de varor som är aktuella i det nationella målet är korrekt. Detta då det material som använts som vaddering i varorna inte beaktas genom en sådan klassificering. Detta gäller bland annat för antimon, som motsvarar ungefär 60 procent av vikten av det material som använts som vaddering och som ligger till grund för det skydd mot strålning som nämnda varor ger.

20 Mot denna bakgrund beslutade Finanzgericht München (Skattedomstolen i München, Tyskland) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Är endast varans yttre utseende eller avsedda användning utslagsgivande vid klassificering enligt undernumret 6211 33 10 00 0 ”Arbets- och skyddskläder” i [KN], eller ska, med tillämpning av den allmänna tolkningsregeln 3 b, hänsyn tas till de beståndsdelar som ger varan dess huvudsakliga karaktär?”

Prövning av tolkningsfrågan

21 Det framgår av beslutet om hänskjutande att den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida KN ska tolkas på så sätt att ett strålskyddsförkläde, som det som är aktuellt i det nationella målet, ska klassificeras enligt undernummer 6211 33 10 00 i KN på grundval av dess yttre utseende eller avsedda användning, eller om även beståndsdelar som ger förklädet dess huvudsakliga karaktär av strålskyddsplagg ska beaktas vid klassificeringen, vilka eventuellt skulle kunna motivera att det klassificeras enligt ett annat KN-nummer, särskilt nr 8110.

22 Det ska inledningsvis erinras om att enligt fast rättspraxis ska, av hänsyn till rättssäkerheten och i syfte att underlätta kontroll, det avgörande kriteriet för tullklassificering av varor i allmänhet vara deras objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de definieras i rubriken till tulltaxenumren i KN och i anmärkningarna till avdelningen eller kapitlet (dom av den 18 maj 2011, Delphi Deutschland, C-423/10, EU:C:2011:315, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

23 De förklarande anmärkningar som har utarbetats av kommissionen (vad beträffar KN) och Världstullorganisationen (vad beträffar HS) utgör viktiga tolkningsdata vid bedömningen av vad som omfattas av olika tulltaxenummer, dock utan att vara rättsligt bindande (dom av den 18 maj 2011, Delphi Deutschland, C-423/10, EU:C:2011:315, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

24 Enligt fast rättspraxis kan dessutom en varas avsedda användning utgöra ett objektivt kriterium för klassificering, under förutsättning att den följer naturligt av varan och detta kan konstateras på grundval av varans objektiva kännetecken och egenskaper (dom av den 20 juni 2013, Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, punkt 41, och dom av den 4 mars 2015, Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, punkt 47). Varans avsedda användning utgör emellertid bara ett relevant kriterium om klassificeringen inte kan företas enbart på grundval av varans objektiva kännetecken och egenskaper (dom av den 16 december 2010, Skoma-Lux, C-339/09, EU:C:2010:781, punkt 47, och dom av den 28 april 2016, C-233/15, Oniors Bio, EU:C:2016:305, punkt 33).

25 Domstolen konstaterar vidare att undernummer 6211 33 10 i KN, vilket avser ”Arbets- och skyddskläder”, ingår i nr 6211 33 i KN, som avser ”Träningsoveraller, skiddräkter, baddräkter och badbyxor; andra kläder” av ”konstfibrer”.

26 Den förklarande anmärkningen till KN avseende kapitel 62, vilken återges i punkt 12 ovan, preciserar att detta kapitel omfattar vissa arbets- och skyddskläder som på grund av deras allmänna utseende och beskaffenheten hos tyget, som i allmänhet är slitstarkt och krympfritt, ”visar att de är utformade till att bäras uteslutande eller huvudsakligen för att (fysiskt eller hygieniskt) skydda andra kläder och/eller personer vid industri- eller annat yrkesarbete eller vid hushållsarbete”. Såsom följer av den rättspraxis som anges i föregående punkter ska emellertid en vara som den nu aktuella, som tillverkats av konstfibrer och uteslutande utformats för att användas av personer som utsätts för strålning i sin yrkesutövning, klassificeras som ”arbets- och skyddskläder”, i den mening som avses i undernummer 6211 33 10 00 0, med beaktande av deras objektiva kännetecken och egenskaper, inklusive deras yttre utseende.

27 Denna tolkning bekräftas av den förklarande anmärkningen till HS avseende nr 62.10 i HS, i vilken det anges att ”dräkter för skydd mot strålning” ska anses utgöra ”kläder” när de har tillverkats av varor som omfattas av nr 56.02, 56.03, 59.03, 59.06 eller 59.07 i HS. Även om den nu aktuella varan inte skulle ha tillverkats av en vara som omfattas av nr 56.02, 56.03, 59.03, 59.06 eller 59.07 i HS, kan det utläsas av nämnda anmärkning att strålskyddsutrustning med ett klädesplaggs objektiva kännetecken och egenskaper rent allmänt omfattas av de olika nummer och undernummer i KN som gäller kläder.

28 Vad avser frågan huruvida de beståndsdelar som ger en vara dess huvudsakliga karaktär också ska beaktas vid klassificeringen av en vara som den nu aktuella, ska det erinras om att detta kriterium nämns i den allmänna tolkningsregeln 3 b i KN. Det följer av själva lydelsen av denna allmänna tolkningsregel att den avser de fall då ”två eller flera HS-nummer kan komma ifråga för en vara”.

29 I en sådan situation ska den allmänna tolkningsregeln 3 a i KN tillämpas. Enligt denna regel ska ”det HS-nummer som har den mest specificerade varubeskrivningen … tillämpas framför ett HS-nummer som har en mera allmän varubeskrivning”. Det är bara när tillämpningen av denna regel inte gör det möjligt att korrekt klassificera vissa varor, till exempel när det saknas ett specifikt tulltaxenummer för klassificering av varorna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 maj 2001, VauDe Sport, C-288/99, EU:C:2001:262, punkt 21, och dom av den 15 november 2012, Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, punkt 36), som den allmänna tolkningsregeln 3 b i KN ska tillämpas och sådana varor ska klassificeras ”som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger … [dem deras] huvudsakliga karaktär”.

30 Såsom anförts i punkt 26 ovan finns det emellertid ett specifikt nummer för klassificering av en vara som den nu aktuella, nämligen nr 6211 i KN, i vilket undernummer 6211 33 10 00 0 ingår.

31 Den hänskjutande domstolen har berört möjligheten att klassificera den nu aktuella varan enligt ett annat nr i KN, i synnerhet nr 8110. Det följer emellertid av lydelsen av det numret att det avser ”antimon” och ”varor av antimon, inbegripet avfall och skrot” och inte kläder som den nu aktuella varan.

32 Den omständigheten att den nu aktuella varan innehåller vaddering som huvudsakligen består av antimon, vilket ger varan dess skyddande egenskaper mot strålning, räcker inte för att beteckna den som en vara av antimon, i den mening som avses i nr 8110 i KN.

33 Såsom redan angetts förefaller nämligen undernummer 6211 33 10 00 0 i KN vara ”det nummer som har den mest specificerade varubeskrivningen”, i den mening som avses i den allmänna tolkningsregeln 3 a i KN, och ska tillämpas framför de andra numren. Det saknas således anledning att, vid fastställandet av de berörda varornas tullklassificering, tillämpa den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 b i KN, i vilken det hänvisas till ”det material eller den beståndsdel” som ger en vara dess ”huvudsakliga karaktär”.

34 Av det ovan anförda följer att KN ska tolkas på så sätt att ett strålskyddsförkläde, som det som är aktuellt i det nationella målet, ska klassificeras enligt undernummer 6211 33 10 00 0 i KN på grundval av dess objektiva kännetecken och egenskaper, däribland dess yttre utseende, utan att det är nödvändigt att ta hänsyn till de beståndsdelar som ger varan dess huvudsakliga karaktär.

Rättegångskostnader

35 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Kombinerade nomenklaturen som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012, ska tolkas på så sätt att ett strålskyddsförkläde, som det som är aktuellt i det nationella målet, ska klassificeras enligt undernummer 6211 33 10 00 0 i KN med beaktande av dess objektiva kännetecken och egenskaper, däribland dess yttre utseende, utan att det är nödvändigt att ta hänsyn till de beståndsdelar som ger varan dess huvudsakliga karaktär.

Underskrifter